

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce **P. P.**, proti žalovanému **Magistrátu hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské náměstí 2, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 12. 2004, č.j. SOC 146810/2/2004, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 1 Cad 11/2005, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 17. 1. 2007, č. j. 1 Cad 11/2005 - 115,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 15. 12. 2004, č.j. SOC 146810/2/2004, žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 5 ze dne 22. 9. 2004, č.j. OSZ/DP-1397/2004, jímž nebyla žalobci přiznána dávka sociální péče, a toto rozhodnutí potvrdil.

Rozsudkem ze dne 15. 6. 2006, č. j. 1 Cad 11/2005 - 86, Městský soud v Praze žalobu proti tomuto rozhodnutí jako nedůvodnou zamítl. Ve včasné kasační stížnosti proti tomuto rozsudku stěžovatel požádal soud o ustanovení zástupce. Městský soud v Praze usnesením ze dne 17. 1. 2007, č. j. 1 Cad 11/2005 - 115, návrh žalobce na ustanovení zástupce zamítl s odůvodněním, že žalobce nespĺňuje předpoklad osvobození od soudních poplatků, což je nezbytnou podmínkou pro ustanovení zástupce účastníku řízení. Proti tomuto usnesení podal stěžovatel včasnou kasační stížnost, v níž nekonkrétně, nesouvisle a nevybíravými výrazy napadal postup správních orgánů i soudu prvního stupně včetně samosoudkyně Městského soudu v Praze JUDr. Hrehorové.

Jelikož kasační stížnost neměla požadované náležitosti, vyzval Městský soud v Praze stěžovatele usnesením ze dne 19. 2. 2007, č. j. 1 Cad 11/2005 - 122, ve znění opravného usnesení ze dne 25. 5. 2007, č. j. 1 Cad 11/2005 - 130, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení usnesení uvedl, z jakého důvodu podle § 103 odst. 1 písm. a) až e) s. ř. s. podává kasační stížnost a dále aby označil rozhodnutí, proti němuž kasační stížnost směřuje a důvody, z nichž toto rozhodnutí napadá a aby rovněž uvedl údaj o dni doručení napadeného rozhodnutí. Soud poučil stěžovatele o tom, že v případě nedoplnění kasační stížnosti

způsobem uvedeným v usnesení bude kasační stížnost odmítnuta. Usnesení, resp. opravné usnesení bylo stěžovateli doručeno do vlastních rukou dne 6. 3. 2007, resp. dne 5. 6. 2007, vady kasační stížnosti však neodstranil.

Vyjádření žalovaného nebylo vzhledem k neodstranění vad kasační stížnosti požadováno.

Nejvyšší správní soud nemohl o kasační stížnosti věcně jednat a odmítl ji z následujících důvodů.

Kasační stížnost nespĺňuje náležitosti pro to, aby na jejím základě bylo možné rozhodnutí soudu prvního stupně věcně přezkoumat. Pouhý obecný nesouhlas s usnesením soudu prvního stupně doprovázený nevybíravými výrazy na adresu správních orgánů i soudu prvního stupně neumožňuje Nejvyššímu správnímu soudu kasační stížnost věcně projednat, neboť v těchto odkazech nelze spatřovat řádně uplatněné důvody kasační stížnosti. Stěžovatel byl soudem vyzván k odstranění vad kasační stížnosti tak, aby mj. uvedl, v jakých skutečnostech spatřuje důvody kasační stížnosti. Usnesení obsahovalo řádné poučení o možnosti odmítnutí kasační stížnosti v případě neodstranění vad podle § 37 odst. 5 s. ř. s. použitého obdobně podle § 106 odst. 1 poslední věta s. ř. s. Stěžovatel však kasační stížnost nedoplňil.

Nejvyšší správní soud se tedy kasační stížností nemohl zabývat, neboť v ní nebyl dán rozsah přezkumu usnesení soudu prvního stupně. Nejvyšší správní soud přitom není povinen ani oprávněn sám vyhledávat možné důvody nezákonnosti rozhodnutí soudu prvního stupně. Stěžovatel byl Městským soudem v Praze vyzván k odstranění vad kasační stížnosti a řádně poučen o možnosti odmítnutí kasační stížnosti v případě, že tak neučiní. Kasační stížnost však nebyla ve stanovené lhůtě doplněna, proto Nejvyšší správní soud konstatuje, že přes výzvu soudu a poučení o možných následcích nebyly odstraněny vady kasační stížnosti a tato skutečnost představuje nedostatek, pro který není možné v řízení o kasační stížnosti dále pokračovat. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost stěžovatele podle § 37 odst. 5 s. ř. s. použitého obdobně podle § 106 odst. 1 poslední věta s. ř. s. odmítl.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s. použitého přiměřeně podle § 120 s. ř. s., neboť v případě odmítnutí návrhu – kasační stížnosti nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. července 2007

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu

